

BARS

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK.
Egy évre — 10 K. — f.
Három hónapra — 5 K. — f.
Három hónapra — 2 K. 50 f.
Égves számok ára 20 fillér.

HIRDETÉSEK
□ centiméterenként — 4 fillér
Nyitási költségek garmond soronként 30 fillér.

Gyakori hirdetések és a velünk összekötésben levő hird. irodák árengedményben részesülnek.

A közlőanyagot a szerkesztőséghez küldendők.

Kéziratok vissza nem adódnak.

FŐSZERKESZTŐ: Dr. KERSEK JÁNOS.

Megjelen vasárnap reggel.
SZERKESZTÉSÉRT A FŐSZERKESZTŐ FELELŐS.
FŐMUNKATÁRS JAROSS FERENC.

A hirdetések, előfizetések és a reklámokért a kiadóhivatalba kérjük utasítani.
ALAPADÓSA: NYITRAI és TÁRSA r. t.

A vidék kulturája.

Ugy látszik: közeledünk ahhoz az áttalukuláshoz, helyesebben megújodáshoz, melyet a magyar nemzet lelkeből kiváltott demokrácia okoz. Megszűnnek a jogegyenlőtlenségek, a különböző kasztok, jellegek, melyeket most társadalmunk életében találunk. Ez a megújodás a kultúrát sem hagyja érintetlenül; magával ragadja, hogy kiküszöbölje belőle a haladást, a fejlődést bénító tényezőket.

A magyar kultúra ma már több, mint évezredes multra tekinthet vissza. Eleinte a demokratikus alapon indult a nagy utra; de az idők folyamán sok idegen elem vegyült belé és tapadt hozzá. Ezek az idegen elemek, melyek jobbára a magyar földön, a magyar milióban születtek, de sohasse keresték a nemzeti jelleget, az egyéni megnyilatkozásokat, — a demokratikus talajon nőtt kultúrát elválták az anyaszülte tőből és magyas régiókba vitték. Így szakadt el a vidék kulturája a városok kulturájától.

Ma már tisztán látjuk a veszedelmet, mert a magyar kultúra forrásai korántsem a városok, hanem a vidék falvai, városai. Számos szociális megfigyelés igazolja, hogy a vidék az eredeti gondolatokat, helyesebben a szociális élet nyers anyagát termeli; a városok pedig összeszövik ezeket a gondolatokat s megteremtik a társadalmat, az egységes kultúrát. A városok kulturája tehát a vidék életáramlására szorul. Ha ettől elszigetelődik, hamis irányba kerül. Ez a kultúra mesterségtől, nem fedi a társas fejlődés természetességét.

Magas kultúra sok kisebb-nagyobb területre osztható. Benne találjuk a művészetet, az irodalmat is.

A magyar irodalom — sajnos — csak Budapesten tud érvényesülni. Ott még olyan irodalom is érvényesül, amely nem követi a nemzeti jelleg utirányát; halad a magataposta ösvényen. A magyarizát egyszerű. Az irodalom fejlesztéséhez, terjesztéséhez három tényezőre van szükség. Az íróra, költőre, — a kiadóra és a terjesztőre.

Igaz, hogy „a jó borknak nem kell cégér”. De már annyira benne vagyunk a „reklám” hatalmában, hogy nem tudunk tőle szabadulni még akkor sem, hogyha egy-egy kiváló irodalmi termékre akadunk. A reklám szuggesztív ereje

magával ragad mindenkit és odaviszi, ahová akarja. Olyan könyvet ad a kezünkbe, amelyet akár. Mi pedig olvassuk rendületlenül, mert hiszen mások, sokan, százan, talán ezren vagy még többen is olvassák. — Ilyenkor lehamlik rólunk az egyéniség, az egyéni vonás, ízlés, gondolkodás stb.

Menjünk el a könyvkereskedések kirakatai előtt; olyan műveket látunk előterben „a reklám kereti között”, — amelyeket nem a lehetőség letráján felemelkedett egyén írt, — hanem olyan, akit a pénz, a vagyon, a vállalatvaló valamelyes összeköttetés, rokonság, vallás stb. támogatott. Az igazi tehetségek pedig háttérbe szorulnak; könyveik nem kerülnek a kirakathá, hanem valahol hátul a teljes homályban, avagy a felhőmelyben kénytelenek meghúzódni. A fő tehát a vállalat és a nagy dob; a többi mellékes. Minthogy ilyen vállalatok és dobok csak nagy városokban, nálunk leginkább Budapesten vannak, — a vidéknek egészséges kulturája, irodalma, művészete esendően szendereg. Nem látjuk, nem látják és elnyomják a városból özönlő szenzációs, ingerlő, perzselő irodalmi termékek.

Ez az elnyomott, elhagyott és lebecsült kultúra ébredszik a magyar demokrácia fényénél. A multból tudjuk, hogy nagy művészeink, íróink a vidék szülőitei. Itt szívták magukba azt a tőplálékot, amely mint a selyemhernyóknak a szederlevél, — értékes selyemmé változott. Ha pedig kétségei támadtak az eredeti dolgok mibenléte iránt, újra a vidékhez fordultak. Itt szinte megfürdött a lelkük abban a milióban, amelyet a magyar milliónek nevezünk; megszabadult a város idegen hatásai által rájuk rakott salaktól.

Ebben az évben ünnepeltük Arany János, a legnagyobb magyar költő születésének száz éves fordulóját. Ez az évforduló — bár veres csatákat vív a magyar nemzet — pillanatnyi megállásra készítetett bennünket. Ekkor láttuk legjobban a vidék irodalmi, művészi értékét, nagyságát, lelki fajiságát, szűzi tisztaságát. Hol született Arany Jánosnak ragyogó, kristálytisza költészete? Korántsem Budapesten, hanem lent, a délibábos magyar rónán. A város csak alkalmat nyújtott neki, hogy az összegyűjtött anyagot értékesítse. A jelzett évforduló ezenkívül még másra is figyelmeztetett bennünket. Nevezetesen arra, hogy gyűjtsük,

ápoljuk, fejlesszük a vidék kulturáját, mint a nemzet letérdekének, egyéniségének az alapját.

A mozgalom, amint tudjuk, Léván született. Köveskúti Jenő tanítóképző intézeti igazgató, a vidéki irodalom kiváló tényezője, faradzik az eszme megtestesítésén. Eddigi fáradozásait is már nagy sikerek koronázzák. Szavát már az első pillanathban megérti minden magyar ember és siet kibontott zászloja alá, amelyen rá van írva: Alakítsunk Arany János irodalmi szövetséget!

Természetes, hogy minden kezdet nehéz és igen sok akadályt kell előbb az utból elhárítani, hogy ez a nemzeti eszme megvalósulhasson. Reméljük azonban, hogy a vidék kulturájában rejlő értékek is dülőre viszik az eszmet és megkönnyítik a kezdeményezőinek fáradszt, de a magyar nemzet halálját kifejező munkát Most különösen részen kell lennünk, nehogy a magyar kultúra idegen területekre kerüljön. A vidéken van az erő, amely elhárít minden veszedelmet s megóvja a nemzeti jelleget, a magyar nemzet ősi fajiságát, kulturáját!

Szobolovszky István.

A tanonciskolák évvárása.

A tanonciskolák, — mint ezt már lapunk előző számban közöltük — jun. hó 24-én tartották meg évváró ünnepségüket, amelyen Ghimesy János, iparostanonc iskolai igazgató a következő beszédet mondotta:

Milyen tisztelt ünneplő köszönség!

Kedves fiam!

Iparos tanonciskolánk fönnállása óta, a jelen alkalommal 31-ik zarárnepélyét tartja, melyből az utolsó három év a háboru jegyében folyt le.

A háboru borzalmairól már nektek is van fogalmatok, hisz a katolikus ember még imában is így fohászodik: *Uram, a háborútól oltalmaz meg minket.* Azért mégis azt mondják, hogy nincs az az értékes és jó dolog, amelynek valami rossz, és nincs az a borzalmas, melynek valami jó oldala ne volna. Így: még a legfinomabb borknak is van seprűje; még a drága aranyaknak is van alja, még abból is elcsöppen, sőt a legedesebb méznek is lehet kellemetlen utóíze.

Ti méltan azt kérdezhetnétek tőlem, hogy hol van ezeknek a vészterhes időknek a derűje, a napsütő melege; mi jót lehet, a háborútól várni? Megmondom

Lássátok, én a háboru távoli ködéből látom kibontakozni az ipar fejlődését, az ipar fontosságának a megismerését, látom az iparnak és az iparos pályának a megbecsülését, annak nagy jövőjét.

Senki sem tagadhatja, hogy a már meglehetősen hanyatlásnak indult és nem sokba vett bőripart, a háború szokatlan mérvben föllendítette. Azt sem vonhatjuk kétségbe senki, hogy ezzel a föllendüléssel, ezzel a jobbmóddal együtt nő, nemcsak ennek az iparágának, hanem a vele foglalkozó iparosnak is a tekintélye. Hisz eddig azt hallottuk, hogy a szülők ezekkel a szavakkal sarkalta gyermekét a tanulásra: *Tanulj, mert ha nem tanulsz, suszterinasnak adlak!* Most mégis azt olvashatjuk az újságból, hogy akad törvényszéki bíró, aki nem resteli elszájtítani a cipész mesterséget, s hogy akadnak uri szülők, — talán itt nálunk is, — akik hetedikes, nyolcadikos gimnazista fiukat, cipőtalpásra taníttatják.

De a bőripar csak egy a sok közül; a többi ezzel együtt fog versenyképést tartani, mert el sem képzelhető, hogy egyik iparág a többinek rovására fejlődjék. Nem üres frázis tehát, mikor azt mondom, hogy igenis a háború az iparnak a tisztizólúze, melynek nyomán a kontárok és a fuserok eltűnnek, a szakmájukat tökéletesen értő iparosok pedig haladni és boldogulni fognak.

Az ipar fejlődésének előmozdítására szolgáló igaroktatásunk rajztanításának gyakorlati irányba való terelése is; értem ez alatt a szakrajztanítás megvalósítását, mely iskolánkban 1916. október 15-én először vette kezdetét. És hogy ez teljesedésbe ment, hogy ez megtörténhetett, azért az érdem csaknem kizárólag az iparos- és kereskedő tanonciskolák felügyelő bizottságának érdemei ehőkét, *Holló Sándor* urat illeti, aki ezt az új intézményünket nemcsak erkölcsi-leg, hanem anyagilag is szíves volt támogatni.

A szakrajztanítás keresztülvételére *Tuby Lajos* és *Kostyák József* uralat sikerült megnyernünk, akiknek bár küzdeniök kellett a kezdet nehézségeivel, azért mégis e edeműes munkát sikerült elérniök, amit *Gyóh István*, iparoktatási szakfelügyelő ur is, legutóbbi látogatása alkalmával örömmel konstaltál.

Megvallom őszintén, hogy mikor először esett szó a szakrajztanítás megvalósításáról, a tanítótestület csupán egy csomó akadályt és nehézséget látott maga előtt, amely akadályokat azonban az elnök ur, mintegy elszöppört előlünk.

Az elnök ur csaknem minden szakrajz tanítási órán, személyes jelenlétével tisztelt meg bennünket. Megjelenése nagyobb nyomatékokat, súlyt és tekintélyt adott ennek a dolognak, mondhatnám hogy ezáltal kitarást, lelkesedést öntött tanítványainkba; megjelenése őket némes versenyre buzdította. Sajnálom, hogy a többrendbeli elfoglaltsága miatt akadályozva levő elnök urnak, ezért a jóakaratu támogatásáért, ezért az iskolánk ügyét annyira szívén viselő meleg érdeklődéséért, itt e helyen nem fejezhetem ki, úgy a tanítói kar, mint a tanuló ifjúság nevében, leghálásabb köszönetemet.

Bizonyára az ipar fejlesztésének célja lebegett azon derék férfiak szeméi előtt is, akik, mint a lévai Temetkezési Társulat vezetői, de különösen annak elnöke: *Pály István* ur, méltóságos *Pálly László*, volt lévai prépost-plébános, jelenleg nagyszombati érseki helynök ur nevével 1000 koronás alapítványt létesítettek oly célból, hogy annak kamatait oly lévai illetőségű, iparostanonciskolai tanuló kapják, akiket jómaga-veiseletük és előmenetelüknél fogva, e kamatok elnyerésére, a tanítótestület érdemeinek itél. Az alapítványt létesítők önmaguknak

állították a legszebb emléket akkor midőn nemes elhatározásuknak ily kézzelfogható módon adtak kifejezést. Ennek az alapítványnak a kamatai ez évben válnak először esedékessé, s most, a jelen alkalommal kerülnek először kiosztásra.

Ezért a jóleső figyelemért, ezért a rólatok való szíves, atyai gondoskodásért, fogadja a Temetkezési Társulat vezetősége — a ti nevetekben is — forró köszönetemet.

Mindezek az intézkedések — édes fiaim! — a ti jövőtök, a ti boldogulástok érdekében történtek, legyetek bálasak érte. Ugy fejezhetitek ki hálátokat a legmegtöbbször, úgy az iskolában, mint a műhelyben, ha szót fogadtok nemcsak tanítóitoknak, hanem tanítómestereiteknek is.

Legyetek hálásak Léva város közönsége iránt, mivel ennek a közönségnek áldozatkészsége tette lehetővé, még ily válságos időkben is, a ti iskoláztatásotok. Szeressétek ezt a nehéz küzdelmeknek és sok megpróbáltatásnak kitett drága hazát; legyetek annak hü fiai, hogyha majd rátok kerül a sor, akkor ti is, mint apátok meg tudjátok azt számunkra védelmezni.

Végül szívelejték meg és vessétek emlékezetetekbe jól, a főtisztelendő plébános urnak ma két hete, a hittani záróvizsgán, melyek mintegy utravalói szánt azon szép mondását, hogy: *Imádkoztál és dolgoztál!* Mert lássátok, édes fiaim, én is erősen hiszem és vallom, hogy csak az istenfől, a vallásához hiven ragaszkodó embernek a munkáján lesz az Uristennek áldása és csak ilyenek fognak az életben boldogulni.

Midőn egy a tanítótestület mint a tanulólifjúság nevében a legmelegebben üdvözölöm Léva város, mint iskolafőntartó képviselőjében megjelent: *Csekegy Vilmos* városi tisztii főügyész urat és a kedves vendégeket, ezzel a két testvériskola záró-ünnepélyét megnyitóm és a rendelkezésünkre álló 474 korona 66 fillér jutalomösszeget, az arra érdemes tanulóink között kiosztom.

Változás a főgimnázium tanári karában.

A Bars multheti számában rövidesen megemlékezett a főgimnáziumunkat érintő tanáreseréről. Ugy érzem, hogy közönségünk, különösen a közvetlenül érdekelt szülők, nem érthetik be azzal, hogy csupán jókívánsággal bocsássuk utra a távozókat.

A közönség s a szülők kötelessége ennél tovább terjed. A távozók között van plid egy, aki két évtizeden át működött, hízegés nélkül szólvá: *áldásosan* működött főgimnáziumunkban. Ezt a tanárt megbecsülni tanultuk, mert felismertük benne a tudással párosult *hízelott* oktató-nevelőt. Megszerettük őt, mert ő maga meg tudta magát szeretetni fiainkkal; mert nem részrehajló becözgetéssel, hanem jóakaró szigorral párosult igazságos voltával hódította meg tanítványai szívét. Mi is kívánjuk neki, ép úgy mint a többi távozónak, hogy új állomásra jó dolga legyen, de emellett a nyilvánosság előtt kifejezzük őszinte, nagy sajnálatunkat is a fölö, hogy most el kell őt vesztenünk. Sajnáljuk mint derék ferfút, akivel örömet érintkeztünk a magán életben és sajnáljuk mint főgimnáziumunk *igazi díszét*, fiaink hü sáfárját.

Igaz, hogy ott, ahová a sors szeszéiye most viszi, folytatni fogja hazafias munkáját. Igen ám, de nekünk elsősorban a mi fiaink erkölcsi és szellemi fejlődése fekszik a szívéünkön, az pedig tan megynyíli majd ezt a cserét. Ez az aggodalom jogosít fel minket arra, hogy a bucsuzatoló határain túl lépünk.

Tanáresere megtörtént már azelőtt is főgimnáziumunknál; egyidőben szinte rendszeres volt. Néha előnyére vált fiaink nevelésének, de annál többször hátrányára. Nem mindig váltotta fel ugyanis jobb erő a ke-

vésbé jót. Mindannyiszor azonban változott a tanár személyével a pedagógiai elvek alkalmazásának a mikéntje, a módszere is. Ez pedig megynyíli az ifjúság ismeretgyarapodása és jellemfejlődése.

Nem fejezhetjük most, hogy miért oly káros az oktató és nevelő gyakori cserélgetése, csak egyet említünk fel és azt az avatatlant is megerti. A gyermeklelek kifürkészéséhez idő kell. Az új tanár sokszor csak későn ismeri fel gyöngébb tanítványait elmaradottságának igazi okát. Erkölségi fogyatkozásnak hajlandó betudni azt, aminek oka az elme késői megnyílása. Ebből aztán nagy baj támad. A visszas kezelés elfojtja a gyermek önbizalmát és megakasztja akaratának fejlődését. Ez pedig a növeked egész életére kiterjedő végzettségnek lehet kuforrása. Ezért sajnáljuk már *több éven át* itt működött jó tanáraink távozását, ezért főleg főtiszt. *Sinkovits Ferenc* tanár urat, Abban a reményben mondjuk neki a *valet*, hogy: *ibis, sed redibis!*

(c.)

Különfélék.

Vármegyénk főispánjának felmentése. *Mailáth* Istvánt, vármegyénknek a közpályán már majdnem három évtized óta működő általános tisztelt és szeretett főispánját, aki a vármegye közönségétől a mult esütörtökön lefolyt közgyűlésen velt bucsut s akinek kiváló nagy érdemeiért a közgyűlés őszinte halájját fejezte ki és érdemeit jegyzőkönyvében öröktette meg, — a király főispáni állásától buzg és eredményes szolgálatainak elismerése mellett saját kérel mére felmentette, azonban — tekintettel a jelenlegi rendkívüli háborús viszonyokra — megengedte, hogy a főispáni teendők mindaddig vezesse, amig utódja kinevezetik.

Városi közgyűlés. Léva város képviselőtestülete e hó 2-án rendk közgyűlést tartott, melynek főbb tárgyai a következők voltak: A polgármester a többi között bejelentette, hogy a *Lévai Takarékpénztár* a tanítóképző mellett létesített sétatérrel tulajdonjogát a városra ruházta át, amire nézve az eljárás folyamatosan van. *Jozsefnek* Karolyne örököséi 10 ezer koronás takarek tétii könyvet ajándékoztak a városnak azon feltétellel, hogy a tőke kamatai időről-időre a lévai szegények között osztassanak szét. A közgyűlés a két adományt halálan megköszönte. A kereskedő- és iparostanonciskolák felügyelő bizottságát, amelynek mandátuma lejárt, három évi időtartamra így állította össze: *Holló Sándor*, *Bálinth Sándor*, *Bandy Endre*, *Blumenthal Jónás*, *Boób László*, *Borcsányi Béla*, *Boros Gyula*, *Engel Gyula*, *Fertikó József*, *Fizely Lajos*, *GHimesy Mihály*, *Goldstein Henrik*, *Guba János*, *Kern Oszkár*, *Klein Odón*, *Klein Sándor*, *Li-bermann Jakab*, *Nyiredy Gyula*, *Presztőlanszky Béla*, *Schubert Pál*, *Svarba József*, *Szakács Viktor*, *Szauer Izidor*. *Üzevgy Kónya* Józsefének, volt rendőrkapitány feleségének évi nyugdíja 1200, — *özv Uhrík* Jánosné, volt rendőr mester nejeének nyugdíja pedig évi 800 koronában állapítottatott meg. A legtöbb adót fizetők névjegyzékének összeállítására *Levatic Gusztáv*, *Svarba József* és *GHimesy János* küldettek ki. *Leidenfrost* Adolf részére a lévai illetőség megállapítottatott *Dr. Kersék János*, mint virilitás póttag, rendes tagnak hivatott be. Tudomásul vétetett a villamos-telepnek 1915 évi zárszámadása 4 ezer korona nyereséggel, az 1916 évi pedig 4 ezer néhány száz korona veszteséggel. A közgyűlés megszavazta a tisztviselők, rendőrök díjnokok s egyéb városi alkalmazottak részére a ruhabeszérségi segélyt. Ennek összege 24 ezer korona; ebből a város 5700 korona terhe.

Gyászhir. Részvétellel értesítünk, hogy megyénk köztisztviselőben álló *Dióssy család*ját mely gyász érte. *Dióssy József* né sz. *Jaross Ida* urasszony életének 75-ik évében elhunyt. A szeretett, jótékony matróna haláláról a következő családi értesítést veltük: „Alulírottak úgy maguk, valamint az összes rokonság nevében legmélyebb fájdalommal jelentik, hogy forrón szeretett neje,

Kiadó lakás.

Emeleti lakás, 3 utca és 1 udvari szoba, bérbeadó. Bővebbet **Boleman** gyógyszerárban, Léván.

KATONA SÓBORSZESZ.

Legujabb, nagyon erős sóborszesz. Kis üveg 1 K 30 f, dupla üveg 2 K 20 f. Ezt kérjék mindenütt! A hol nem kapható, oda postán 10 kis vagy 6 nagy üveget tizenhárom koronáért 100 ingyen ládában a készítő

KATRENYÁK JÁNOS
gyógyszerész ZSARNÓCZA

Kiadó üzlet.

Léván a Kazinczi- és Széchenyi utcák sarkán levő uradalmi épületben 2 üzlethelyiség 1917. január hó 1-től bérbeadó. Bővebb felvilágosítás a lévai uradalmi irodában nyerhető.

Kérjen időszaki értesítőt. Amatőr munkát szakszerűen végez.

Vége a kávéhiánynak.

Keverjen egy pohár tejbe egy kávékanálnyi **Fischer** féle pótkávé és édesítse meg egy kocka cukorral. Kitűnő ízű, tápláló reggelihez jut és a cukorral is takarékoskodott **A Fischer** féle **Folyékony pótkávé** kapható nagyban a: **Fischer** féle **Folyékony Pótkávé** r. t. központi eladási irodájában. Budapest, I. Atlós ut. 22 24 26 28 sz. Telefon: 10-22. Kicsinyben minden jobb fűszerkereskedésben.

Jótállás a biztos eredményért.

Reitter Oszkár

Törvényesen védve

nagybecskerekli ny. főkapitány és fajsberomii tenyé ztőnek nagyszerei találmánya a

"PATKANIN"

Patkányirtó-szer, (nem mérge) mely emberre és háziállatokra nem ártalmas és felülmúl minden más irtószert.

1 doboz ára 3 korona

mely elegendő körülbelül 60 patkány kiirtásához. Minden dobozhoz használati utasítás van mellékelve. Ismertető prospektust, melyben le van írva, hogy különféle nagyszágu gazdaságban hány adag használandó, kérésre ingyen küld a **PATKANIN** gyár egyedüli elárúsítója a **Torontali Agrárbank Részvénytársaság, Nagybecskerekben.**

LEGJOBB BEVÁSÁRLÁSI FORRÁS!!

KERN TESTVÉREK

FÜSZER-, GYARMATÁRU- ÉS VASNAGYKERESKEDÉSE

ALAPÍTOTT 1861.

LÉVÁN.

TELEFON SZÁM 14.

Legjobb fűszer- és csemegéaruk. Naponta frissen felvágottak. Főtt prágai sonka, teavaj. Legjobb minőségű kávék „Gloria” pörkölt kávé különlegesség Csamerabor likőr, cognac, pezsgő stb. Virág, konyhakerti- valamint mezőgazdasági magvak.

Vasárut és konyhaiesszereelési cikkek

aluminium, sphinx, zománcozott lemez és öntöttvas konyhadények modern háztartási cikkek. Villamos főzőedények, forralók és vasalók

GAZDASÁGI CIKKEK:

Ásó, kapa, lapát, csákány, acélvilla, fűrés, ojtókész, metezőolló, égőfűrés, tömlő, szivattyu, vízmentes ponyva, gépezij gyári áron.

Összes kertli, mezőgazdasági, méhészeti és tejgazdasági számszámok.

Építési anyagok: cement, gipsz, mennyezet nád, vasgerendák, horganyozott sodronyfonat kerítés nagy raktára. — —

KNAPP DAVID

mezőgazdasági és varrógépek nagy raktára

Telefon szám: 33.

Léván.

Telefon szám: 33.

Piactéren, nagy kiterjedésű gépraktáram céljára épült házamban nagy választéku állandó gépkiállítás van berendezve

Hazai gyártmányu gépek:

Ganz-féle motorkok minden nagyságban Hopferr és Schrantz gőzcseplő készletek, eredeti Melichar-féle vetőgépek, Bächer-féle ekék és talajművelő eszközök valamint minden e szakba vegő gépet és géprészek Világhírű **RAPID** láncoskutat.

Legjobb minőségű takarmánykamrák elkészítése és felállítása jutányos árakban.